

Kitabın adı: DOKTOR TAVŞAN

Yazarının adı:ORMAN MASALLARI DİZİSİ / YUSUF ASAL

Hazırlayan kişinin (öğrencimiz - velimiz – öğretmenimiz) adı: İPEK ESER / ESEN ESER / SERAP ALTUNTAŞ

DOKTOR TAVŞAN

Ormanın sevimli hayvanlarından olan Meraklı Tavşan, araştırmayı çok seviyordu. Bir gün doktor olmaya karar verdi. Ailesinden izin alarak Doktor Panda'nın yanına gitti. Doktorluğu öğrenecek, hasta olanlara yardım edecekti. Doktor Panda ormanın en uç noktasında oturuyordu.

Sevimli tavşan, doktor olmayı kafasına koymuştu bir kere. Yürümekten tabanları şişmişti, ama yine de hiç şikayet etmedi. Güzel şeyleri elde etmek için çaba harcamak gerektiğini, çok iyi biliyordu.

Yol boyunca onlarca hayvanla karşılaştı. Onlara, doktor olmak istediğini söyledi. Çoğu, onu bu kararından dolayı tebrik etti. Onların olumlu yaklaşımı, güç veriyordu tavşana.

Akşama doğru varmıştı Doktor Panda'nın kulübesine. Doktor Panda yeni bir ilaç için çalışıyordu. Sevimli tavşan seslendi:

– İyi günler efendim! Sizin yanınızda çalışmak ve doktorluğu öğrenmek için geldim. Beni yanınıza kabul eder misiniz? Eğer kabul ederseniz, çok sevinirim.

Şöyle bir dönüp tavşana baktı. Tebessüm etti ve sonra cevap verdi:

– Peki ufaklık, kabul ediyorum. Sen bilgi için yollara çıkmışsın. Bu yaptığın çok önemli. Onca yolu yürüdü gel din. Yoruldun. Bundan sonra beraber çalışırız. Gel sana kalacağın yeri göstereyim. Sonra yemek yeriz. Bugün dinlenirsin. Yarın derslerimize başlayabiliriz.

Doktor Panda yeni yardımcısını sevmişti. Ona kalacağı yeri gösterdi. Bizimki, kalacağı odayı çok beğenmişti. Ellerini yıkadı ve sofraya oturdu.

– Doktorluk çok zordur, dedi Doktor Panda. Bunun yanında çok da önemlidir. Söz konusu olan sağlıktır çünkü. O yüzden çok çalışmalısın, söylediklerimi çok iyi dinlemelisin.

Başını salladı bizimki.

– Peki efendim, dedi.

Sofra çok güzel donatılmıştı. Masada havuç, böğürtlen ve bal vardı. Bir güzel doyurdular karınlarını. Yemekten sonra Doktor Panda, yeni arkadaşına kulübenin çevresini dolaştırdı. Sevimli tavşan, etrafa hayran kalmıştı.

Dereden şırıl şırıl sular akıyordu. Ağaçlardaki kuşlar, merakla onları izliyorlardı. Akşam olmak üzereydi. Akşam yemeğini bir güzel yedikten sonra sohbet ettiler biraz.

Doktor Panda, ilk olarak okuma ve yazma problemini halletmek istiyordu.

Bu niyetle seslendi yardımcısına:

- Gel bakalım' Önce okuma ve yazma konusunu halletmeliyiz.

Canla başla çalışmaya başladılar saatlerce. İkisi de çok yorulmuştu.

- Bugünlük bu kadar yeter, dedi Doktor Panda.

Her akşam bu şekilde okuma ve yazma çalışmalarını sürdürmeye karar verdiler.

Tavşan, evinden ve ailesinden ilk defa ayrıldığı için biraz da hüzünlüydü. Ailesini çok özliyordu ama yine de memnundu hayatından.

O sabah, oldukça geç kalktı yatağından. Bu durum Doktor Panda'nın da dikkatini çekmişti.

- Bak ufaklık, dedi. Başarılı olmak istiyorsan, erken yatıp erken kalkmalısın. Yoksa verimli bir gün geçiremezsin.

Ustasının bu sözlerini dikkate almaya karar vermişti. Vakit geçirmeden doktorluk derslerine başladılar.

- Doktorluk, en güzel mesleklerdendir ufaklık, dedi Doktor Panda. Özveri ve çalışkanlık ister. Eğer işini güzel yapmazsan başına çok dert alırsın. Küçük bir hata, çok kötü şeylere sebep olabilir. İşini iyi yaparsan, mutlu ve huzurlu olursun. Sağlık çok önemlidir. Hasta olmadan önce, sağlığın kıymetini bilmeliyiz. Bu konuda hastaları bilinçlendirmek çok önemlidir. Sağlıklı beslenme ve temizlik çok önemli konulardandır. Terli terli su içmek, hastalanmamıza sebep olabilir.

Tavşan çok mutluydu. Hem doktorluk, hem de hayat bilgisi öğreniyordu.

Öğlene doğru bir karga, muayeneye gelmişti. Zavallı karga, bir kartalın saldırısından son anda kurtulmuştu.

Doktor Panda, hemen yarasını temizledi ve sardı. Karga kadar, bizim tavşan da çok sevinmişti. Ne de olsa, bu onun ilk göreviydi.

Günler böyle geçiyordu.

Doktor Panda, çalıştıkları süre içerisinde bildiği her şeyi tavşana öğretti.

Her şey tamamdı artık. Ayrılık zamanı gelmişti. Usta ve çırak sarılarak birbirlerinden ayrıldılar. Doktor Panda, Meraklı Tavşan'ın arkasından gururla bakarken seslendi:

- Dürüst çalış evlat! Kendini hastaların yerine koy. Sert ve olumsuz konuşma. Onlara moral ver.

Tavşan, bu son sözleri aklına kazınmıştı. Gözleri dolmuştu ayrılırken. Birkaç saat yürüdüktan sonra varmıştı evine. Annesi ve babası, sevinç ve coşkuyla karşıladılar çocuklarını.

Birkaç gün geçmişti ki, bir muayenehane açtı ormanda. Kapısına da “DOKTOR TAVŞAN” yazılı bir tabela astı. Bu olay, ormanda sevinçle karşılandı. Çünkü yakınlarda hiç doktor yoktu.

Muayenehaneye ilk olarak bir serçe kuşu geldi. Bir avcının tüfeğinden çıkan saçma tanesi, zavallı hayvanın ayağını yaralamıştı. Doktor Tavşan, serçenin ayağına iyice baktı. İlaç sürdü, sardı. Serçe kuşu teşekkür edip ayrıldı.

O sırada maymun çıkageldi.

– Aslan Kral seni çağırıyor, dedi. Çabuk malzemelerini al ve gel.

Bizimki hemen hazırlanıp, yola koyuldu. Birkaç saat içinde Aslan Kral'ın yanına vardılar.

Aslan Kral'ın dişi çok ağrıyordu. Dişlerinin diplerini bakteriler kaplamıştı. Üstelik, diş etleri kanıyordu. Doktor Tavşan şöyle dedi ona:

- Sayın Kralım, şimdi dişlerinize bir ilaç vereceğim. Bu ilaç acılarınızı hafifletir. Fakat bundan sonra sürekli dişlerinizi fırçalamanız gerekiyor.

Bunları söyledikten sonra oradan ayrıldı.

Aslan Kral “Misafirim ol.” dese de, kabul etmedi ve işinin başına döndü. O günden sonra ormanda herkes, dişlerini fırçalamaya başladı.

Aslan Kral, ormanın dört bir yanına şu yazıyı astırmıştı:

DİŞSİZ KALMAK İSTEMİYORSANIZ, DİŞLERİNİZİ FIRÇALAYIN.

Doktor Tavşan, o gün çok yorulmuştu ama mutluydu. Çünkü sevdiği mesleği yapıyordu. Mutlu mutlu döndü evine.

Ormanda, biri hariç tüm hayvanlar mutluydu.

O da, ihtiyar tilkiydi. İhtiyar tilki, iyice yaşlandığı için av bulmakta zorlanıyordu. Zaten eskiden beri, hırsızlık yaparak karnını doyuruyordu. O da herkes gibi, bizim iyiliksever, çalışkan tavşanın ününü duymuştu.

Kendi kendine “ Ne zamandır canım tavşan eti çekiyordu. Bu saf tavşanı bir kandırırsam, güzel bir ziyafet çekerim.” deyip, planlar yapıyordu.

Yolda gördüğü Kamlumbağa'ya rica etti:

- Kamlumbağa kardeş, ben çok hastayım. Gidiip Doktor Tavşan'ı çağırır mısın? Ne olur beni kırma.

Kamlumbağa, ihtiyar tilkiye şöyle bir baktı ve cevap verdi:

- Hiç hastaya benzemiyorsun. Üstelik benim oraya gitmem çok uzun sürer.
- Yalan söylemiyorum. Haber vermezsen çok daha kötü olabilirim.

Kamlumbağa merakla sordu:

- Nerenizden rahatsızsınız?
- Üzerinize afiyet, biraz üşütmüşüm.

Uzun uzun baktı ihtiyar tilkiye. Ardından şöyle dedi:

- Ben yanınızdayken hiç öksürmediniz. Burnunuzu da çekmiyorsunuz.
- İnan bana evladım, dedi. Neden yalan söyleyeyim sana?
- Kusura bakmayın. İşim var benim.

Kızmıştı ihtiyar tilki.

- Çağırmasan çağırma! Dedi. Ben de başka birileriyle onu getirtirim.

Kamlumbağa endişelenmişti. Tilkinin kötü işler çevirdiğini düşünüyordu. Aslan Krala gidip, durumu anlatmaya karar verdi.

Bizim ihtiyar tilki, Doktor Tavşan'a haber götürececek birini bulmuştu. Kırkangıç bu işi seve seve yapacağını söyleyip, çıktı yola. Kısa süre sonra bulmuştu onu.

- Merhaba tavşan kardeş, dedi.

Doktor Tavşan gülümseyerek baktı kırkangıca ve cevap verdi:

- Merhaba kardeş. Nasılsın?
- Ben iyiyim. Fakat ihtiyar tilki çok hastaymış.

Seni çağırmamı istedi benden.

Meraklanmış ve üzülmüştü.

– Neyi varmış acaba? diye sordu.

Başını iki yana salladı kırlangıç.

– Bilmiyorum. Hiçbir şey söylemedi, dedi.

Hemen hazırlandı. Mevsim kıştı. Ormanın her yanı karla kaplıydı. Kırlangıcı kıramayıp yola çıkan Doktor Tavşan, karlara bata bata ihtiyar tilkinin kulübesine doğru yürüdü.

O kadar yorulmuştu ki, ayakta duracak hali bile kalmamıştı.

Tilkinin kulübesinin baasından çıkan dumanı görünce sevinmişti bizimki. Çok üşümüştü çünkü.

İhtiyar tikli, birinci çalmada açtı kapıyı. Zavallı Doktor Tavşan'ın konuşmasına bile fırsat vermeden üzerine atladı.

Doktor Tavşan neye uğradığını şaşırılmıştı.

– Kusura bakma evlat! dedi ihtiyar tilki. Uzun zamandır güzel bir tavşan yahnisi yemedim. Üstelik çok ta açım. Bu yola başvurmasaydım, aç aç oturacaktım.

- Sayın tilki, beni çok şaşırttınız, dedi tavşan. Keşke bu planınızı hiç öğrenmeseydim. Keşke, beni ormanda yakalayıp yeseydiniz. Hiç olmazsa zoruma gitmezdi. Ben, size şifa olmak için onca yolu aştım. Meğer ki siz, beni yemek istiyormuşsunuz. Sakın bu yaptığınızı kimselere anlatmayın. Yoksa, kimsenin kimseye güveni kalmaz.

Tilki alaycı bir şekilde güldü.

- Bundan sonra sen olmayacaksın. Seni yedikten sonra, diğer tavşanlara da yapacağım bunu. Aklınca bana vicdan azabı mı çektireceksin? Kapa çeneni, dedi.

– Peki, dedi Doktor Tavşan. Umarım vicdanınız rahattır.

Bu sözler çok kızdırmıştı ihtiyar tilkiyi. Daha fazla konuşmasın diye, bir bezle ağzını bağladı.

Ocağın ateşi sönme üzereydi.

İhtiyar tilki, biraz daha odun almak için kapıya yöneldi.

Tam kapıyı açmıştı ki;

ASLAN KRALLLL!

Aslan kral, kamlumbağadan olanları öğrenmişti. Tavşana vefa borcunu ödemek için üşenmeden oralara kadar gelmişti. Tilki'ye dönerek:

- Ömrün hep hırsızlıkla geçti. Üstelik hırsızlığa, yalancılığa devam ediyorsun, diye haykırdı.

Korkudan tir tir titriyordu Tilki.

- Affedin beni n'olur, dedi tilki.

Aslan devam etti:

- Seni affetmeme imkan yok.

İhtiyar tilki çok zor durumdaydı. Korktuğu her halinden belli oluyordu.

-Yalvarırım efendim. Söz bir daha yapmam. Kar etmemiştii söyledikleri.

- Çok vefasız ve nankörsün, dedi Aslan Kral. Doktor Tavşan, seni iyileştirmek için karlı yolları aştı geldi. Sırf seni mutlu edebilmek için. Ama sen onu yemeyi düşündün. Nasıl bu kadar nankör olabilirsin. Ona bir şey olsaydı, ormanın hayvanları hasta olunca nereye gidecekti? Nedden bunları hiç düşünmedin? Seni bu ormandan kovuyorum.

Aslan Kral, tilkiyi hiç kimsenin yaşamadığı ormanın en ıssız bölgesine gönderdi.

Ardından Doktor Tavşan'ı alıp, sarayında misafir etti. Ona çok iyi davrandı. Muayenehanesi için gereken malzemeleri temin etti. Ormandaki hayvanlar, o günden sonra sevinç içinde, mutlu mutlu yaşadılar. İhtiyar tilkiyi de gören olmadı.